

Ониськів Іван Романович, *магістрант 1 курсу,*
Алексєєнко Людмила Михайлівна., *д.е.н., професор,*
завідувач кафедри обліку та фінансів

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄСТВА

Основні засоби є важливою складовою, що забезпечує процес функціонування будь-якого підприємства. Як правило, у більшості підприємств основні засоби займають велику частину активів. Їх стан і вартість цікавлять як менеджерів, так й інвесторів, засновників, акціонерів, оскільки достовірна оцінка об'єктів основних засобів дає можливість підсумовувати фінансовий стан та приймати обґрунтовані управлінські рішення. Україна зараз стає повноправним учасником світової економіки, тому для вітчизняних підприємств є доцільно ведення обліку, формування звітності та аудиторських висновків як за національними, так і за Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку (МСБО).

Ефективність використання основних засобів залежить від організації, вчасного одержання достовірної і повної обліково-економічної інформації. Саме тому зростає роль та значення обліку як однієї з найважливіших функцій управління. При цьому облік основних засобів в останній час дещо ускладнився, а ряд проблем та недоліків негативно впливають на процес управління виробництвом, знижуючи ефективність використання основних засобів [3].

Удосконалення процесу організації виробництва має проводитися на кожному підприємстві. Однією зі складових його управління є контроль. Аудит як вид контролю є необхідним та обґрунтованим, оскільки володіння достовірною інформацією – передумова успішного функціонування суб'єктів господарювання [2].

Відповідно до МСБО визнаються основними засобами (ОЗ) ті активи, які виконують дві умови. По-перше, якщо існує ймовірність, що підприємство планує отримати в майбутньому економічні вигоди, пов'язані з використанням таких активів. При переході на використання міжнародних стандартів фінансової звітності дотримання підприємством даної умови підлягає окремій перевірці, що часто проводиться під час інвентаризації ОЗ. Якщо від наявних об'єктів отримання вигод не очікується, то балансова вартість таких активів підлягає списанню за рахунок нерозподіленого прибутку. По-друге, собівартість (первісна вартість) таких активів має бути достовірно визначена [1].

Облік ОЗ має здійснюватися відповідно до умов чинного законодавства та включає такі елементи:

- введення в експлуатацію об'єктів ОЗ;
- покращення та ремонту об'єктів ОЗ;
- ліквідації об'єктів ОЗ;
- нарахування амортизації ОЗ [3, с. 49].

Об'єктом амортизації ОЗ є вартість, яка амортизується (окрім вартості землі і незавершених капітальних інвестицій), та може виражатись як первісна

або переоцінена вартість необоротних активів за вирахуванням їх ліквідаційної вартості відповідно до п.22 П(С)БО 7 «Основні засоби»[4].

Організацію обліку ОЗ необхідно формувати із урахуванням таких основних факторів:

- довготривалого терміну використання об'єктів, протягом якого їх необхідно обліковувати;
- технічно складної та багатокомпонентної будови, яку необхідно детально відображувати в облікових регістрах;
- необхідність проведення ремонтів, реконструкції, модернізації ОЗ призводить до зміни їх первісних характеристик, які потрібно своєчасно відображувати у регістрах обліку;
- вартість об'єктів вимагає адекватної організації процесів їх приймання, списання, а також і обліку наявності, які б забезпечували їх цілісність і збереження у робочому стані.

Збереження приватної власності, унеможливлення крадіжок майна, руйнування об'єктів є однією із основних проблем, що постійно постають перед суб'єктами господарювання [3, с. 49].

Узагальнюючи вище викладене, можна дійти висновку, що ефективність діяльності підприємства залежить від правильної організації обліку та аудиту, що дає змогу точно, достовірно і своєчасно відображати в обліку всі господарські операції з метою їх впливу на виробничо-господарську діяльність підприємства та оперативного втручання в разі виявлення недоліків.

Орієнтація національних облікових систем на Міжнародні стандарти забезпечує можливість співставлення звітних показників підприємств різних країн. Це дає інвесторам необхідну інформацію при прийнятті рішень щодо реалізації міжнародних інвестиційних проектів, сприяє переміщенню капіталів та інтеграції національних економік. Також даний процес сприяє здійсненню дієвого незалежного контролю стану та використання об'єктів основних засобів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Гайдаєнко О.М. Порівняльний аналіз національного та міжнародного досвіду з обліку основних засобів / О. М. Гайдаєнко, О. О. Швець // Напрямки розвитку обліку, контролю та економічного аналізу в умовах глобалізації. Тези доповідей II Міжнародної студентської науково-практичної інтернет-конференції. Ч. 1. – Одеса: ОНЕУ, 2016. – 309 с.*
2. *Клюха Н. В. Особливості бухгалтерського обліку основних засобів: вітчизняна та міжнародна практика / Н. В. Клюха // Студентський вісник національного університету водного господарства та природокористування. – 2015. - № 2 – С. 145-149.*
3. *Стригуль Л.С. Шляхи удосконалення організації обліку і аудиту основних засобів на підприємстві / Л.С. Стригуль, А.С. Тимонова // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ»: зб. наук. пр. Темат. вип.: Технічний прогрес і ефективність виробництва. – Харків: НТУ «ХПІ». – 2014. – № 32 (1075). – С. 47-50.*
4. *Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.*

5. *Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби», склад Ради з міжнародних стандартів фінансової звітності при Міністерстві фінансів України, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 18.01.2013 № 20. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/929_014.*
-

Баблюк Людмила Антонівна, магістрантка 1 курсу,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ОБСЯГ ФІНАНСУВАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ В ПОРІВНЯННІ З КРАЇНАМИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Українська медицина страждає від непослідовної соціально-економічної політики та нерівних умов для ведення медичної практики суб'єктами господарювання. Незважаючи на те, що законодавство України передбачає бюджетні видатки на медичну галузь в розмірі не менше ніж 10 % від обсягу національного прибутку, та за 11 років існування відповідного Закону жодного разу цю норму не було виконано. Україна посідає останнє місце за кількістю грошей, які витрачає держава з бюджету на кожного пацієнта в рік – це близько 149 доларів. Якщо взяти Німеччину в якій в чотири рази менше лікарень, ніж в Україні, а витрати на кожного пацієнта у 20 разів більші.

Видатки на медичне обслуговування в Польщі складають близько 7,75% величини доходів бруто. Зазначені кошти акумулюються Пенсійним фондом, який розподіляє їх між створеними згідно із законом 16 повністю автономними воєводствами та 1 відомчим фондом обов'язкового медичного страхування.

Фінансування системи охорони здоров'я в Чеській республіці засноване на принципі солідарності і справедливості, його основним джерелом є державні кошти. Фінансування первинної ланки медичного обслуговування населення здійснюється з фонду обов'язкового медичного страхування, яким забезпечується майже 80% витрат сектора охорони здоров'я, в той час як загальні податки покривають лише 11%. Приватне добровільне страхування здоров'я і готівковий розрахунок складають лише 7%.

Фонд обов'язкового медичного страхування наповнюється за рахунок внесків працюючих громадян, які становлять 4,5% їх доходів, і роботодавців - 9%. Приватні підприємці відраховують 13,5%, однак не більше 35% від задекларованої ними суми прибутку.

Після проголошення незалежності Словаччини в 1993 році в країні був заснований Національний фонд страхування і, таким чином, відновлена модель соціально-медичного страхування Бісмарка. У результаті реорганізації фонди медичного страхування були перетворені в акціонерні компанії. Загальні витрати на охорону здоров'я в Словаччині становлять 8,1% ВВП.

Фінансування охорони здоров'я в Угорщині на 63% забезпечує фонд медичного страхування, на 12% - місцеві та регіональні органи влади. Решта засобів надходить з приватних джерел – 21% прями платежі від населення, 1% приватні страхові компанії. В Угорщині діє обов'язкове державне медичне